

MATERIAŁ PORÓWNAWCZY

do ustawy z dnia 13 lipca 2023 r.

o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych

(druk nr 1047)

USTAWA z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2647, z późn. zm.)

Art. 22j.

1. Podatnicy, z zastrzeżeniem art. 22i, mogą indywidualnie ustalić stawki amortyzacyjne dla używanych lub ulepszonych środków trwałych, po raz pierwszy wprowadzonych do ewidencji danego podatnika, z tym że okres amortyzacji nie może być krótszy niż:
 - 1) dla środków trwałych zaliczonych do grupy 3–6 i 8 Klasyfikacji:
 - a) 24 miesiące – gdy ich wartość początkowa nie przekracza 25 000 zł,
 - b) 36 miesięcy – gdy ich wartość początkowa jest wyższa od 25 000 zł i nie przekracza 50 000 zł,
 - c) 60 miesięcy – w pozostałych przypadkach;
 - 2) dla środków transportu, w tym samochodów osobowych – 30 miesięcy;
 - 3) dla budynków (lokali) i budowli, innych niż wymienione w pkt 4 – 10 lat, z wyjątkiem:
 - a) trwale związanych z gruntem budynków handlowo-usługowych wymienionych w rodzaju 103 Klasyfikacji i innych budynków niemieszkalnych wymienionych w rodzaju 109 Klasyfikacji, trwale związanych z gruntem,
 - b) kiosków towarowych o kubaturze poniżej 500 m³, domków kempingowych i budynków zastępczych– dla których okres amortyzacji – nie może być krótszy niż 3 lata;
 - 4) dla budynków (lokali) niemieszkalnych, dla których stawka amortyzacyjna z Wykazu stawek amortyzacyjnych wynosi 2,5% – 40 lat pomniejszone o pełną liczbę lat, które upłynęły od dnia ich oddania po raz pierwszy do używania do dnia wprowadzenia do

ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych prowadzonej przez podatnika, z tym że okres amortyzacji nie może być krótszy niż 10 lat.

2. Środki trwałe, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, uznaje się za:
 - 1) używane – jeżeli podatnik udowodni, że przed ich nabyciem były wykorzystywane przez podmiot inny niż podatnik co najmniej przez okres 6 miesięcy, lub,
 - 2) ulepszone – jeżeli przed wprowadzeniem do ewidencji wydatki poniesione przez podatnika na ich ulepszenie stanowiły co najmniej 20% wartości początkowej.
3. Środki trwałe, o których mowa w ust. 1 pkt 3, uznaje się za:
 - 1) używane – jeżeli podatnik wykaże, że przed ich nabyciem były wykorzystywane przez podmiot inny niż podatnik co najmniej przez okres 60 miesięcy, lub;
 - 2) ulepszone – jeżeli przed wprowadzeniem do ewidencji wydatki poniesione przez podatnika na ulepszenie stanowiły co najmniej 30% wartości początkowej.
4. Podatnicy mogą indywidualnie ustalić stawki amortyzacyjne dla przyjętych do używania inwestycji w obcych środkach trwałych, z tym że dla:
 - 1) inwestycji w obcych budynkach (lokalach) lub budowlach - okres amortyzacji nie może być krótszy niż 10 lat;
 - 2) inwestycji w obcych środkach trwałych innych niż wymienione w pkt 1 – okres amortyzacji ustala się według zasad określonych w ust. 1 pkt 1 i 2.
5. (uchylony).
6. Podatnicy mogą indywidualnie ustalić stawki amortyzacyjne dla wprowadzonych po raz pierwszy do ewidencji:
 - 1) odwiertów rozpoznawczych lub wydobywczych,
 - 2) platform wiertniczych lub produkcyjnych– z tym że okres ich amortyzacji nie może być krótszy niż 60 miesięcy.

<7. Podatnicy będący mikroprzedsiębiorcami, małymi lub średnimi przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców mogą indywidualnie ustalić stawki amortyzacyjne dla wytworzonych we własnym zakresie środków trwałych będących budynkami (lokalami) niemieszkalnymi i budowlami, zaliczonymi do grupy 1 i 2 Klasyfikacji, po raz pierwszy wprowadzonych do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych danego podatnika, w przypadku gdy ten środek trwały znajduje się na obszarze gminy:

- 1) zlokalizowanej w powiecie, w którym przeciętna stopa bezrobocia wynosi co najmniej 150% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju, oraz
 - 2) w której wskaźnik dochodów podatkowych na jednego mieszkańca w gminie jest mniejszy niż 80% wskaźnika dochodów podatkowych dla wszystkich gmin.
8. W przypadku gdy środek trwały, o którym mowa w ust. 7, znajduje się na obszarze gminy zlokalizowanej w powiecie, w którym przeciętna stopa bezrobocia wynosi:
- 1) od 150% do 200% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju – okres amortyzacji dla tego środka trwałego nie może być krótszy niż 10 lat;
 - 2) powyżej 200% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju – okres amortyzacji dla tego środka trwałego nie może być krótszy niż 5 lat.
9. Spełnienie warunków, o których mowa w ust. 7, ustala się na miesiąc, w którym wystąpiło jedno z następujących zdarzeń:
- 1) uprawomocniła się decyzja o pozwoleniu na budowę;
 - 2) upłynął termin na wniesienie sprzeciwu wobec dokonanego zgłoszenia budowy albo wydano zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia takiego sprzeciwu;
 - 3) środek trwały został po raz pierwszy wprowadzony do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych – w przypadku gdy budowa tego środka trwałego nie wymaga uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę albo dokonania zgłoszenia budowy lub z innych przyczyn nie doszło do wydania takiej decyzji albo dokonania takiego zgłoszenia.
10. Przez przeciętną stopę bezrobocia w powiecie i przeciętną stopę bezrobocia w kraju, o których mowa w ust. 7 pkt 1 i ust. 8, rozumie się przeciętną stopę bezrobocia w powiecie i przeciętną stopę bezrobocia w kraju ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 82 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w roku bezpośrednio poprzedzającym rok, w którym wystąpiło zdarzenie określone w ust. 9.
11. Przez wskaźnik dochodów podatkowych na jednego mieszkańca w gminie i wskaźnik dochodów podatkowych dla wszystkich gmin, o których mowa w ust. 7 pkt 2, rozumie się odpowiednio wskaźnik G i wskaźnik Gg w rozumieniu art. 20 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2267), stanowiące podstawę do wyliczenia kwot części wyrównawczej subwencji ogólnej na rok bezpośrednio poprzedzający rok, w którym wystąpiło zdarzenie określone w ust. 9.
-

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wartości wskaźników, o których mowa w ust. 11.

13. Pomoc, o której mowa w ust. 7, stanowi pomoc de minimis udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis.>

USTAWA z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2022 r. poz. 2587, z późn. zm.)

Art. 16j.

1. Podatnicy, z zastrzeżeniem art. 16l, mogą indywidualnie ustalić stawki amortyzacyjne dla używanych lub ulepszonych środków trwałych, po raz pierwszy wprowadzonych do ewidencji danego podatnika, z tym że okres amortyzacji nie może być krótszy niż:

1) dla środków trwałych zaliczonych do grupy 3–6 i 8 Klasyfikacji:

a) 24 miesiące – gdy ich wartość początkowa nie przekracza 25 000 zł,

b) 36 miesięcy – gdy ich wartość początkowa jest wyższa od 25 000 zł i nie przekracza 50 000 zł,

c) 60 miesięcy – w pozostałych przypadkach;

2) dla środków transportu, w tym samochodów osobowych – 30 miesięcy;

3) dla budynków (lokali) i budowli, innych niż wymienione w pkt 4 – 10 lat, z wyjątkiem:

a) trwale związanych z gruntem budynków handlowo-usługowych wymienionych w rodzaju 103 Klasyfikacji i innych budynków niemieszkalnych wymienionych w rodzaju 109 Klasyfikacji trwale związanych z gruntem,

b) kiosków towarowych o kubaturze poniżej 500 m³, domków kempingowych i budynków zastępczych

– dla których okres amortyzacji nie może być krótszy niż 3 lata;

4) dla budynków (lokali) niemieszkalnych, dla których stawka amortyzacyjna z Wykazu stawek amortyzacyjnych wynosi 2,5% – 40 lat pomniejszone o pełną liczbę lat, które

Objaśnienie oznaczeń: [] kursywa – tekst usunięty przez Sejm

<> druk pogrubiony – tekst wstawiony przez Sejm

upłynęły od dnia ich oddania po raz pierwszy do używania do dnia wprowadzenia do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych prowadzonej przez podatnika, z tym że okres amortyzacji nie może być krótszy niż 10 lat.

2. Środki trwałe, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 2, uznaje się za:
 - 1) używane, jeżeli podatnik udowodni, że przed ich nabyciem były wykorzystywane przez podmiot inny niż podatnik co najmniej przez okres 6 miesięcy, lub,
 - 2) ulepszone, jeżeli przed wprowadzeniem do ewidencji wydatki poniesione przez podatnika na ich ulepszenie stanowiły co najmniej 20% wartości początkowej.
3. Środki trwałe, o których mowa w ust. 1 pkt 3, uznaje się za:
 - 1) używane, jeżeli podatnik wykaże, że przed ich nabyciem były wykorzystywane przez podmiot inny niż podatnik co najmniej przez okres 60 miesięcy, lub;
 - 2) ulepszone, jeżeli przed wprowadzeniem do ewidencji wydatki poniesione przez podatnika na ulepszenie stanowiły co najmniej 30% wartości początkowej.
4. Podatnicy mogą indywidualnie ustalić stawki amortyzacyjne dla przyjętych do używania inwestycji w obcych środkach trwałych, z tym że dla:
 - 1) inwestycji w obcych budynkach (lokalach) lub budowlach okres amortyzacji nie może być krótszy niż 10 lat;
 - 2) inwestycji w obcych środkach trwałych innych niż wymienione w pkt 1 okres amortyzacji ustala się według zasad określonych w ust. 1 pkt 1 i 2.
5. (uchylony).
6. Podatnicy mogą indywidualnie ustalić stawki amortyzacyjne dla wprowadzonych po raz pierwszy do ewidencji:
 - 1) odwiertów rozpoznawczych lub wydobywczych,
 - 2) platform wiertniczych lub produkcyjnych– z tym że okres ich amortyzacji nie może być krótszy niż 60 miesięcy.

<7. Podatnicy będący mikroprzedsiębiorcami, małymi lub średnimi przedsiębiorcami w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców mogą indywidualnie ustalić stawki amortyzacyjne dla wytworzonych we własnym zakresie środków trwałych będących budynkami (lokalami) niemieszkalnymi i budowłami, zaliczonymi do grupy 1 i 2 Klasyfikacji, po raz pierwszy wprowadzonych do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych danego podatnika, w przypadku gdy ten środek trwały znajduje się na obszarze gminy:

- 1) zlokalizowanej w powiecie, w którym przeciętna stopa bezrobocia wynosi co najmniej 150% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju, oraz
 - 2) w której wskaźnik dochodów podatkowych na jednego mieszkańca w gminie jest mniejszy niż 80% wskaźnika dochodów podatkowych dla wszystkich gmin.
8. W przypadku gdy środek trwały, o którym mowa w ust. 7, znajduje się na obszarze gminy zlokalizowanej w powiecie, w którym przeciętna stopa bezrobocia wynosi:
- 1) od 150% do 200% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju – okres amortyzacji dla tego środka trwałego nie może być krótszy niż 10 lat;
 - 2) powyżej 200% przeciętnej stopy bezrobocia w kraju – okres amortyzacji dla tego środka trwałego nie może być krótszy niż 5 lat.
9. Spełnienie warunków, o których mowa w ust. 7, ustala się na miesiąc, w którym wystąpiło jedno z następujących zdarzeń:
- 1) uprawomocniła się decyzja o pozwoleniu na budowę;
 - 2) upłynął termin na wniesienie sprzeciwu wobec dokonanego zgłoszenia budowy albo wydano zaświadczenie o braku podstaw do wniesienia takiego sprzeciwu;
 - 3) środek trwały został po raz pierwszy wprowadzony do ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych – w przypadku gdy budowa tego środka trwałego nie wymaga uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę albo dokonania zgłoszenia budowy lub z innych przyczyn nie doszło do wydania takiej decyzji albo dokonania takiego zgłoszenia.
10. Przez przeciętną stopę bezrobocia w powiecie i przeciętną stopę bezrobocia w kraju, o których mowa w ust. 7 pkt 1 i ust. 8, rozumie się przeciętną stopę bezrobocia w powiecie i przeciętną stopę bezrobocia w kraju ogłoszone przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 82 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w roku bezpośrednio poprzedzającym rok, w którym wystąpiło zdarzenie określone w ust. 9.
11. Przez wskaźnik dochodów podatkowych na jednego mieszkańca w gminie i wskaźnik dochodów podatkowych dla wszystkich gmin, o których mowa w ust. 7 pkt 2, rozumie się odpowiednio wskaźnik G i wskaźnik Gg w rozumieniu art. 20 ust. 4 i 5 ustawy z dnia 13 listopada 2003 r. o dochodach jednostek samorządu terytorialnego (Dz. U. z 2022 r. poz. 2267), stanowiące podstawę do wyliczenia kwot części wyrównawczej subwencji ogólnej na rok bezpośrednio poprzedzający rok, w którym wystąpiło zdarzenie określone w ust. 9.
-

12. **Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w terminie do dnia 31 grudnia każdego roku, ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, wartości wskaźników, o których mowa w ust. 11.**
13. **Pomoc, o której mowa w ust. 7, stanowi pomoc de minimis udzielaną w zakresie i na zasadach określonych w bezpośrednio obowiązujących aktach prawa Unii Europejskiej dotyczących pomocy w ramach zasady de minimis.>**